

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 12 mei 2011 in zaken nrs. 10/16714 en 10/31436 in de
gedingen tussen:

(hierna: vreemdeling 1) en
vreemdeling 2)

(hierna:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 7 april 2010 heeft de minister van Justitie aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 12 mei 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de minister nieuwe besluiten op de aanvragen neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 juni 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. In de grieven 1 tot en met 3, in onderlinge samenhang gelezen, klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat hij niet zonder nadere motivering aan de vreemdelingen heeft kunnen tegenwerpen dat hun relaas geen positieve overtuigingskracht heeft. Volgens de minister heeft de rechtbank ten onrechte een eigen oordeel gegeven en dit oordeel in de plaats gesteld van zijn oordeel.

In dit verband betoogt hij dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij niet in redelijkheid aan de vreemdelingen heeft kunnen tegenwerpen dat hun legale uitreis bevreedend is omdat zij door de Armeense autoriteiten gezocht werden en zij eerst in de zienswijze hebben verklaard voor hun uitreis geld te hebben betaald. Volgens de minister, die verwijst naar de algemene ambtsberichten van de minister van Buitenlandse Zaken van mei 2008 en augustus 2010 inzake Armenië, heeft de rechtbank niet onderkend dat het internationale vliegveld van Jerevan al eerder met een systeem ter voorkoming van illegaal in- en uitreizen is uitgerust. Uit het ambtsbericht van augustus 2010 blijkt dat het steeds moeilijker is het land op illegale wijze uit te reizen en dat het voor mensen die gezocht worden lastig is om het land te verlaten, aldus de minister.

Voorts betoogt hij dat de rechtbank niet heeft onderkend dat niet valt in te zien dat indien vreemdeling 1, zoals hij heeft verklaard, zich wilde inzetten voor de politieke partij Hay Azgajin, hij dit na de verkiezingen heeft gedaan, nu deze partij de verkiezingen had verloren en gelet op het feit dat hij kort daarvoor aanleiding had gezien om naar Georgië te vluchten vanwege de door hem gestelde vrees voor de politie en de mensen van Arman, de zoon van generaal

2.2.1. De rechtbank heeft overwogen en in hoger beroep is onbestreden dat de minister artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) in redelijkheid aan de vreemdelingen heeft kunnen tegenwerpen.

2.2.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (zie onder meer de uitspraak van 4 februari 2010 in zaak nr. 200904160/1/V3, www.raadvanstate.nl), zal, indien aan een vreemdeling één van de omstandigheden, genoemd onder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000, is tegengeworpen, volgens paragraaf C14/2.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 van de verklaringen positieve overtuigingskracht moeten uitgaan om de daarin gestelde feiten alsnog geloofwaardig te achten.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 9 januari 2008 in zaak nr. 200706294/1, www.raadvanstate.nl) behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door een vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend worden getoetst. De maatstaf bij die te verrichten toetsing is niet het eigen oordeel van de rechter over de geloofwaardigheid van het relaas, maar de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat de minister, gelet op de motivering neergelegd in het voornemen en het besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

2.2.3. De minister betoogt terecht dat de rechtbank, door te overwegen dat het niet bij voorbaat onaannemelijk is dat ondanks het bezit van de benodigde documenten voor de uitreis smeergeld is betaald, en dat naar haar oordeel aan het feit dat de vreemdelingen niet eerder in de procedure hebben gemeld dat zij smeergeld hebben betaald in redelijkheid slechts een beperkt gewicht kan worden toegekend, het hiervoor onder 2.2.2 weergegeven toetsingskader niet in acht heeft genomen en ten onrechte het eigen oordeel daaromtrent daarvoor in de plaats gesteld. Dit geldt evenzeer voor het oordeel van de rechtbank dat de verklaring van vreemdeling 1, dat hij zich wilde inzetten voor de politieke partij omdat hij hoopte op een machtswisseling, niet onlogisch is te noemen en dat de vreemdeling ook het uitdelen van folders heeft toegelicht tegen deze achtergrond. De gekozen beoordelingswijze leidt er bovendien toe dat daarbij niet meer centraal staat de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op de vreemdelingen rustende last hun relaas aannemelijk te maken, doch dat van de minister wordt verlangd de verklaringen van de vreemdelingen op de aan de orde gestelde onderdelen te weerleggen. De grieven slagen.

2.2.4. De vierde grief behoeft geen bespreking.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling de besluiten van 7 april 2010 beoordelen in het licht

van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

2.3.1. In beroep hebben de vreemdelingen aangevoerd dat hun asielrelaas gedetailleerd en concreet is en overeenkomt met hetgeen uit openbare bronnen bekend is over de situatie in Armenië. Voorts heeft vreemdeling 1 aangevoerd dat hij juist lid is geworden van de politieke partij, opdat een machtswisseling zou plaatsvinden, welke een einde zou maken aan de corruptie van de politie en de maffiapraktijken van de mensen van Voorts blijkt volgens hem uit het verslag van het nader gehoor dat hij al voor de verkiezingen van 31 mei 2009 actief was voor de politieke partij. Wat betreft de uitreis hebben de vreemdelingen aangevoerd dat het aan de minister was om te onderbouwen dat de bestanden in Armenië gekoppeld zijn en dat de minister niet heeft tegengesproken dat het gebruikelijk is dat mensen via omkoping de grens over kunnen, zoals zij hebben gesteld.

2.3.2. Aan zijn standpunt dat het asielrelaas van de vreemdelingen geen positieve overtuigingskracht heeft, heeft de minister onder meer ten grondslag gelegd dat hij het enkele gestelde gegeven dat vreemdeling 1 lid is geworden van de politieke partij Hay Azgajin om zich in te zetten voor een machtswisseling, welke grote gevolgen voor de problematiek van de vreemdelingen zou kunnen hebben, als zodanig niet bevreemdingwekkend acht maar wel in combinatie met de eerdere vlucht van vreemdeling 1 naar Georgië vanwege de door hem gestelde vrees voor de politie en de mensen van Bovendien acht de minister het in dit verband bevreemdend dat vreemdeling 1 op 1 juli 2009 in het openbaar folders heeft uitgedeeld, terwijl de verkiezingen reeds op 31 mei 2009 hadden plaatsgevonden, waarbij zijn partij verloren heeft. Een machtswisseling, welke grote gevolgen voor de problematiek van de vreemdelingen zou kunnen hebben, heeft derhalve niet plaatsgevonden, aldus de minister.

Voorts heeft hij bevreemdingwekkend geacht dat de vreemdelingen Armenië op legale wijze zijn uitgereisd, terwijl zij gezocht zouden worden door de Armeense autoriteiten. Hun stelling dat zij geld hebben betaald voor de uitreis hebben de vreemdelingen niet aannemelijk gemaakt, nu is gesteld noch is gebleken op welke wijze de vreemdelingen hun uitreis hebben geregeld en aan wie zij geld voor de uitreis zouden hebben betaald. De stelling van de vreemdelingen dat de bestanden van de autoriteiten niet aan elkaar zijn gekoppeld, is enkel en alleen gebaseerd op hun eigen vermoedens, aldus de minister.

2.3.3. Gelet op het in 2.2.2. uiteengezette toetsingskader, bestaat in hetgeen de vreemdelingen in beroep hebben aangevoerd geen grond voor het oordeel dat de minister niet in redelijkheid aan de vreemdelingen heeft kunnen tegenwerpen dat hun asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert.

2.4. Het beroep wordt derhalve alsnog ongegrond verklaard.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 12 mei 2011 in zaken nrs. 10/16714 en 10/31436;
- III. verklaart de door de vreemdelingen bij de rechtbank in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.J.A. Idema, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

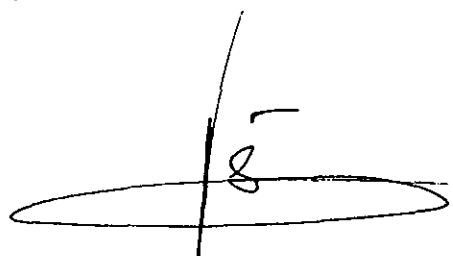
w.g. Idema
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 april 2012

512.

Verzonden: 4 april 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across it, and a small 'e' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht

Zittinghoudende te Amsterdam

zaaknummers: AWB 10/16714
AWB 10/31436

V-nrs:

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

in het geding tussen:

geboren op _____ eiser,

geboren op _____, eiseres,
beide van Armeense nationaliteit,
gemachtigde: mr. drs. L.J. Blijdorp, advocaat te Culemborg,

en:

de minister voor Immigratie en Asiel, rechtsopvolger van de minister van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.J. Hofland, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

Procesverloop

Bij besluiten van 7 april 2010 heeft verweerder de aanvragen van eisers tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000, afgewezen. Op 6 mei 2010 heeft de rechtbank de beroepen van eisers tegen deze besluiten ontvangen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 23 maart 2011. Eisers zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn voornoemde gemachtigde. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

Asielrelaas

Eisers hebben het volgende relaas aan hun aanvragen ten grondslag gelegd. In 2006 was eiser, samen met zijn vriend _____, getuige van de moord op hun vriend, _____. Eiser heeft gezien dat Arman, de zoon van generaal _____ de dader was. Eiser durfde echter geen verklaring af te leggen bij de politie want hij werd bedreigd door _____ en diens vrienden. Hij is ook door hen mishandeld. Eiser is ook door de politie bedreigd en mishandeld, omdat ze wilden dat eiser een verklaring af zou leggen en zou getuigen bij de rechtbank tegen _____. Uiteindelijk heeft eiser bij de politie, toen hij weer werd mishandeld, een verklaring afgelegd dat hij werd bedreigd door _____. Vervolgens is hij ook weer door _____ en diens

vrienden mishandeld, die eisers bij de politie afgelegde verklaring bij zich hadden. Verder heeft eiser verschillende dagvaardingen van de rechtbank gekregen om een verklaring als getuige af te leggen. Eiser is in februari 2009 gevlucht naar Tblisi. In mei 2009 kwam hij weer terug en heeft hij zich aangesloten bij de politieke partij Hay Azgajin, in de hoop dat als die partij de verkiezingen zou winnen, zijn problemen voorbij zouden zijn. Op 1 juli 2009 is hij door politieagenten in burger mishandeld omdat hij folders uitdeelde van de politieke partij. Eiser belandde in het ziekenhuis en is daar uiteindelijk weer weg gevlucht. Op 2 juli 2009 zijn Arman en diens vrienden bij eisers vrouw en kinderen aan de deur geweest en hebben zijn vrouw mishandeld. Daarop heeft eisers vader de kinderen naar een vriend van eiser in Jeghegnadzor gebracht en besloot eiser met zijn vrouw het land te verlaten. Inmiddels heeft eiser vernomen dat zijn kinderen bij zijn vader verblijven.

Overwegingen

1. In geding is of verweerder de aanvragen van eisers op goede gronden heeft afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000.

2. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

3. Ingevolge artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 - zoals dit gold ten tijde van het bestreden besluit en voor zover hier van belang - kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen.

4. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

5. Volgens het beleid van verweerder in de Vreemdelingencirculaire 2000 moet, indien zich een van de gevallen als bedoeld in artikel 31, tweede lid, van de Vw 2000 voordoet, van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht uitgaan. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) mogen in het relaas dan geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen.

6.1. De rechtbank ziet zich allereerst gesteld voor de vraag of verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan eisers heeft kunnen

tegenwerpen en als gevolg daarvan heeft kunnen concluderen dat van het asielrelaas positieve overtuigingskracht dient uit te gaan.

6.2. Eisers hebben aangevoerd dat verweerder hen ten onrechte heeft tegengeworpen dat zij geen reisdocumenten hebben overgelegd. Eisers zijn immers nooit in het bezit geweest van reisdocumenten, nu ze per auto zijn gereisd. Eiser verwijst naar hetgeen hij heeft verklaard op pagina vijf van het eerste gehoor van 7 oktober 2009. Eisers begrijpen voorts het verband niet tussen de opmerking dat Oekraïne niet veilig voor hen was, en dat zij geen paspoort hebben, laat staan het verwijt dat verweerder hen hierbij maakt. Eisers waren in Oekraïne niet veilig, ze hebben hun gehele verblijf aldaar ondergedoken doorgebracht. Dat eiser heeft aangegeven dat hij in Oekraïne geen problemen heeft ondervonden, is omdat zij zich onzichtbaar hielden. Gelet hierop heeft verweerder niet artikel 31, tweede lid onder f van de Vw 2000 kunnen tegenwerpen.

6.3. Verweerder heeft in het besluit, het verweerschrift en ter zitting aangevoerd dat terecht is tegengeworpen dat eisers toerekenbaar geen documenten hebben overgelegd ter staving van hun reisroute. Eiser heeft op pagina vijf van het eerste gehoor verklaard dat hij reisdocumenten heeft weggegooid omdat hij niet wist dat hij ze nodig had. Daarnaast hebben eisers hun paspoorten in Oekraïne afgestaan aan een reisagent, terwijl zij in plaats daarvan in Oekraïne de bescherming van de autoriteiten hadden kunnen inroepen. Eisers worden niet gevolgd in hun verklaring dat Oekraïne niet veilig voor hen was. Eiser heeft verklaard in Oekraïne geen problemen te hebben ondervonden en hij heeft zijn paspoort vrijwillig aan de reisagent gegeven. Tot slot zijn ze met het vliegtuig van Armenië naar Oekraïne gereisd, waar in ieder geval tickets van moeten zijn geweest. Ook ten aanzien van deze vliegreis hebben eisers geen documenten overgelegd. Het is voorts ook niet aannemelijk dat van de reis per auto helemaal geen indicatief bewijs aanwezig zou zijn.

6.4. De rechtbank volgt verweerder in zijn stelling dat toerekenbaar is dat eisers niet meer beschikken over de vliegtickets waarmee zij van Armenië naar Oekraïne zijn gereisd. Hetgeen eisers overigens hebben aangevoerd ten aanzien van het ontbreken van documenten behoeft daarom geen bespreking. Gelet op het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid kunnen oordelen dat van het relaas van eisers positieve overtuigingskracht dient uit te gaan.

7.1. Eisers hebben aangevoerd dat van hun relaas wel positieve overtuigingskracht uitgaat en wel geloofwaardig is. Eisers hebben daartoe aangevoerd dat het niet ongerijmd is dat zij Armenië legaal hebben kunnen uitreizen, nu omkoping in dit soort gevallen gebruikelijk is, hetgeen verweerder ook niet lijkt tegen te spreken. Verweerder heeft zijn veronderstelling dat de bestanden van de politie en de douane zouden zijn gekoppeld niet onderbouwd. Eisers begrijpen voorts niets van de tegenwerping van verweerder ten aanzien van de macht die ... en zijn mannen zouden hebben. Eiser heeft nooit gezegd dat ... onaanastbaar was. Wel had ... een enorme invloed en macht. Juist daarom willen bepaalde mensen bij de politie hem graag pakken en daar hadden ze eisers getuigenis voor nodig. Het is eisers ook onduidelijk waarom de combinatie van lid worden van een politieke partij, in de hoop dat er een machtswisseling zal plaatsvinden, en de overige gebeurtenissen zouden leiden tot ongeloofwaardigheid. De verkiezingen en een machtswisseling zouden juist een einde kunnen maken aan de corruptie van politie en de maffiapraktijken van mannen als / De problemen van eiser hebben bij hem juist de motivatie aangewakkerd om zich in te zetten voor de partij. Verder is het evenmin onlogisch dat eiser op 1 juli 2009 nog pamfletten voor de partij uitdeelde, aangezien deze zagen op een bijeenkomst die was georganiseerd om de frauduleuze verkiezingsuitslag niet te accepteren. Het relaas van eisers is buitengewoon

gedetailleerd en concreet, voorzien van vele individuele elementen, en ook consistent. Het komt ook overeen met de algemene landeninformatie zoals de ambtsberichten inzake Armenië. Verweerder heeft het relaas dan ook ten onrechte niet geloofwaardig geacht, aldus eisers.

7.2. Verweerder heeft verwezen naar het bestreden besluit en het voornemen en aangevoerd dat het besluit, gelet op de daarin geconstateerde tegenstrijdigheden en onlogische verklaringen, stand kan houden. Verweerder meent blijkens het bestreden besluit dat het vooral de cumulatie van ongerijmdheden is die leidt tot het ontbreken van positieve overtuigingskracht. Ten aanzien van de legale uitreis voert verweerder nog aan dat eisers niet hebben onderbouwd dat er geen gekoppeld systeem zou bestaan tussen gegevens van de politie en de douane. Het bevreemdt verweerder voorts dat eisers thans stellen dat zij douaniers hebben omgekocht, nu zij dit niet eerder in de verklaringen over hun relaas tijdens de nader gehoren hebben verklaard. Het relaas heeft verweerder niet positief kunnen overtuigen. De enkele stelling dat het relaas overeenkomt met algemeen bekende informatie over het land van herkomst, is onvoldoende om tot een geloofwaardig relaas te komen.

7.3. De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid niet zonder nadere motivering aan eisers heeft kunnen tegenwerpen dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert en overweegt daartoe als volgt. De rechtbank stelt daarbij voorop dat eisers uitgebreid en gedetailleerd omtrent hun asielmotieven hebben verklaard. Hun relaas is opgebouwd uit een reeks van incidenten met verschillende actoren en belooft een periode van meerdere jaren.

7.4. De rechtbank acht verweerders standpunt dat eiser tegenstrijdig heeft verklaard over de plek waar hij is wakker geworden, nadat hij voor de tweede keer door is mishandeld en daarbij het bewustzijn verloor, niet begrijpelijk. Verweerder laat immers in het midden of eisers verklaring dat die tegenstrijdigheid berust op een misverstand tussen eiser en de tolk, aannemelijk is.

7.5. Ten aanzien van de uitreis heeft verweerder tegengeworpen dat de legale uitreis bevreemdend is en voorts dat eisers eerst in de zienswijze hebben verklaard voor hun uitreis geld te hebben betaald. De rechtbank stelt vast dat in de zienswijze staat vermeld dat eisers "hebben betaald, zoals dit in hun land gebruikelijk is". Tegen de achtergrond van de ambtsberichten inzake Armenië van januari 2009 en augustus 2010, waarin is vermeld dat sprake is van wijdverbreide corruptie, is niet bij voorbaat onaannemelijk dat ondanks het bezit van de benodigde documenten voor de uitreis smeergeld is betaald. Dat eisers dit niet eerder in de procedure hebben vermeld is op zichzelf juist, maar daaraan kan naar het oordeel van de rechtbank mede tegen de reeds vermelde achtergrond van wijdverbreide corruptie in redelijkheid slechts een beperkt gewicht worden toegekend. Hetgeen verweerder voorts heeft gesteld, te weten dat de bestanden van de politie en de douane in Armenië zijn gekoppeld en dat de Armeense autoriteiten onder andere middels een *Border Management Information System* (BMIS) maatregelen hebben genomen om illegaal in- en uitreizen te voorkomen, kan zonder nadere onderbouwing evenmin redengevend zijn voor het oordeel dat de legale uitreis bevreemdingwekkend is. De rechtbank betreft hierbij het volgende. Verweerder heeft verwezen naar het ambtsbericht inzake Armenië van januari 2009. Eisers zijn uitgereisd via het vliegveld van Jerevan. Dat vliegveld wordt in het ambtsbericht niet genoemd bij de vliegvelden die met het BMIS zijn uitgerust. Voorts is in de ambtsberichten van 2009 en 2010 niet met zoveel woorden terug te vinden dat de systemen van de politie en van de douane in Armenië zijn gekoppeld. Daar komt bij dat volgens dezelfde ambtsberichten van

2009 en 2010 nog altijd van wijdverbreide corruptie sprake is.

7.5. Ten aanzien van de tegenwerping dat eiser middels zijn verklaringen een beeld van Arman heeft geschapen als een man die alle macht heeft en niets te vrezen heeft, en het daarom niet logisch is dat hij achter eiser aan zou zitten om te voorkomen dat hij zou getuigen, overweegt de rechtbank het volgende. Anders dan verweerder, vermag de rechtbank, mede gelet op hetgeen omtrent Armenië bekend is, zonder nadere motivering niet in te zien dat het onlogisch of onbegrijpelijk zou zijn dat een onderzoek naar plaatsvindt en dat eisers verklaring als getuige daarin van belang is. Eiser heeft er daarbij overigens terecht op gewezen dat hij de kwalificatie "onaantastbaar" niet zelf in de mond heeft genomen.

7.6. Voorts kan de rechtbank, verweerder zonder nadere motivering niet volgen in zijn oordeel dat bevreemdend zou zijn dat eiser zich wilde inzetten voor de politieke partij. Hoewel verweerder in zoverre kan worden gevolgd dat eiser daarmee een risico nam, is de verklaring van eiser dat hij hoopte op een machtswisseling, die de situatie in Armenië zou veranderen, niet onlogisch te noemen. Ook het uitdelen van de folders heeft eiser toegelicht tegen deze achtergrond. Bovendien blijkt uit de verklaringen op pagina 14 van het nader gehoor van 9 oktober 2009 en op pagina 13 van het nader gehoor van 24 november 2009 dat eiser tijdens het uitdelen van de folders was vermoord, zodat hij niet zou worden herkend,

7.7. Tot slot heeft verweerder eiser tegengeworpen dat hij tegenstrijdig heeft verklaard over waar zijn lidmaatschapskaart van de politieke partij was gebleven, toen hij weer door mannen van was mishandeld en in het ziekenhuis terecht was gekomen. De rechtbank overweegt dat eiser in het nader gehoor van 24 november 2009 heeft opgemerkt dat hij in het nader gehoor van 9 oktober 2009 niet zou hebben gezegd dat de mensen van zijn lidmaatschapskaart hebben. De rechtbank acht de tegenstrijdigheid daarmee niet weggenomen. Echter, naar het oordeel van de rechtbank is zonder nadere motivering niet inzichtelijk dat deze tegenstrijdigheid is gelegen op het niveau van de relevante bijzonderheden van het (totale) asielrelaas.

7.8. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd waarom van het relaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat, zodat het beroep reeds daarom gegrond is en de overige gronden geen bespreking meer behoeven.

8. Hieruit volgt dat het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 3:46 van de Awb. Het beroep is gegrond en de rechtbank vernietigt het bestreden besluit. Verweerder zal daarom een nieuw besluit moeten met inachtneming van deze uitspraak. De rechtbank stelt hiervoor een termijn van zes weken.

9. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eisers gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank, nu het gaat om samenhangende zaken, op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 874,- (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 437,- en een wegingsfactor 1).

Zaaknummers: AWB 10/16714 en AWB 10/31436 inzake

Pagina 6 van 6

Beslissing

De rechtbank,

- verklaart de beroepen gegrond;
- vernietigt de bestreden besluiten;
- draagt verweerder op binnen zes weken na de dag van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvragen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten tot een bedrag van € 874,- (zegge: achthonderdvierenzeventig euro), te betalen aan eisers.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.J. Dondorp, rechter, aanwezigheid van mr. E.A. Kreb, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 12 mei 2011.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

Conc.: EK
Coll.: MH
D: C
VK

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
07 JUN 2011	
ZAAKNR. _____	
AAN: _____	
BEHANDELD: DD: _____	PAR: _____

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Minister voor Immigratie en Asiel
te Rijswijk,
appellant
Gemachtigde: mr. P. van den Berg,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
De uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam
Van 12 mei 2011
met kenmerk Awb 10/16714 en 10/31436

Inzake:

met IND-kenmerk 0910.07.1272
aan te duiden als verveeiders
Gemachtigde: mr. drs. L.J. Blijdorp
advocaat te Culemborg (4100 AC), postbus 114

Procesvertegenwoordiging
Rijswijk
Postbus 30120, 2500 GC Den Haag

Contactpersoon:
J.J. Holland
Tel. 070-778 7002

1. Inleiding

- 1.1 De Minister voor Immigratie en Asiel komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 12 mei 2011, verzonden op onbekende datum (datumstempel onleesbaar), met kenmerken AWB 10/16714 en 10/31436 (*productie 1*), in welke zaken de rechtbank de beroepen tegen de besluiten van 7 april 2010 gegrond heeft verklaard, deze besluiten heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen binnen een termijn van zes weken met inachtneming van de uitspraak nieuwe besluiten te nemen en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.
- 1.2 Waar hierna de Minister wordt genoemd, wordt daaronder in voorkomend geval mede begrepen de eerdere bewindspersoon voor Vreemdelingenzaken.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 17 oktober 2009 hebben verweerders aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2. Bij besluiten van 7 april 2010 heeft de Minister deze aanvragen afgewezen.
- 2.3. Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank de daartegen door verweerders ingestelde beroepen gegrond verklaard.

3. Standpunt van de Minister

- 3.1. De Minister is van oordeel dat de besluiten van 7 april 2010 rechtens juist zijn. Met het oog daarop hadden de beroepen tegen deze besluiten ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2. De Minister heeft vier grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 7.3 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid niet zonder nadere motivering aan eisers heeft kunnen tegenwerpen dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert en overweegt daartoe als volgt. (...)"

Grief 2

- 3.4. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 7.5 op pagina 4 en 5 van de bestreden uitspraak:

"Ten aanzien van de uitreis heeft verweerder tegengeworpen dat de legale uitreis bevreemdend is en voorts dat eisers eerst in de zienswijze hebben verklaard voor hun uitreis geld te hebben betaald. De rechtbank stelt vast dat in de zienswijze staat vermeld dat eisers "hebben betaald, zoals dit in hun land gebruikelijk is". Tegen de achtergrond van de ambtsberichten inzake Armenië van januari 2009 en augustus 2010, waarin is vermeld dat sprake is van wijdverbreide corruptie, is niet bij voorbaat onaannemelijk

dat ondanks het bezit van de benodigde documenten voor de uitreis smeergeld is betaald. Dat eisers dit niet eerder in de procedure hebben vermeld is op zichzelf juist, maar daaraan kan naar het oordeel van de rechtbank mede tegen de reeds vermelde achtergrond van wijdverbreide corruptie in redelijkheid slechts een beperkt gewicht worden toegekend. Hetgeen verweerder voorts heeft gesteld, te weten dat de bestanden van de politie en de douane in Armenië zijn gekoppeld en dat de Armeense autoriteiten onder andere middels een *Border Management Information System* (BMIS) maatregelen hebben genomen om illegaal in- en uitreizen te voorkomen, kan zonder nadere onderbouwing evenmin redengevend zijn voor het oordeel dat de legale uitreis bevreemdend is. De rechtbank betreft hierbij het volgende. Verweerder heeft verwezen naar het ambtsbericht inzake Armenië van januari 2009. Eisers zijn uitgereisd via het vliegveld van Jerevan. Dat vliegveld wordt in het ambtsbericht niet genoemd bij de vliegvelden die met het BMIS zijn uitgerust. Voorts is in de ambtsberichten van 2009 en 2010 niet met zoveel woorden terug te vinden dat de systemen van de politie en van de douane in Armenië zijn gekoppeld. Daar komt bij dat volgens dezelfde ambtsberichten van 2009 en 2010 nog altijd van wijdverbreide corruptie sprake is."

Grief 3

- 3.5. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 7.6 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Voorts kan de rechtbank, verweerder zonder nadere motivering niet volgen in zijn oordeel dat bevreemdend zou zijn dat elser zich wilde inzetten voor de politieke partij. Hoewel verweerder in zoverre kan worden gevolgd dat elser daarmee een risico nam, is de verklaring van elser dat hij hoopte op een machtswisseling, die de situatie in Armenië zou veranderen, niet onlogisch te noemen. Ook het uitdelen van de folders heeft elser toegelicht tegen deze achtergrond. Bovendien blijkt uit de verklaringen op pagina 14 van het nader gehoor van 9 oktober 2009 en op pagina 13 van het nader gehoor van 24 november 2009 dat elser tijdens het uitdelen van de folders was vermoed, zodat hij niet zou worden herkend."

Grief 4

- 3.6. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 7.7 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Tot slot heeft verweerder elser tegengeworpen dat hij tegenstrijdig heeft verklaard over waar zijn lidmaatschapskaart van de politieke partij was gebleven, toen hij weer door mannen van was mishandeld en in het ziekenhuis terecht was gekomen. De rechtbank overweegt dat elser in het nader gehoor van 24 november 2009 heeft opgemerkt dat hij in het nader gehoor van 9 oktober 2009 niet zou hebben gezegd dat de mensen van zijn lidmaatschapskaart hebben. De rechtbank acht de tegenstrijdigheid daarmee niet weggenomen. Echter, naar het oordeel van de rechtbank is zonder nadere motivering niet inzichtelijk dat deze tegenstrijdigheid is gelegen op het niveau van de relevante bijzonderheden van het (totale) asielrelaas."

- 3.7. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 7.8, 8 en 9 op pagina 5 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

- 4.1. Vooropgesteld moet worden dat de rechtbank in rechtsoverweging 6.4 op pagina 3 terecht heeft geoordeeld dat van het relaas van verweerders een positieve overtuigingskracht dient uit te gaan.
- 4.2. Zoals uw Afdeling eerder heeft overwogen zal, indien aan een vreemdeling één van de omstandigheden, genoemd onder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw, is tegengeworpen, volgens paragraaf C14/3.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 van de verklaringen positieve overtuigingskracht moeten uitgaan om de daarin gestelde feiten alsnog geloofwaardig te achten. In dit verband merkt de Minister nog op dat, indien van het relaas positieve overtuigingskracht dient uit te gaan, reeds een enkele ongerijmde wending of tegenstrijdigheid op het niveau van de relevante bijzonderheden tot de slotsom kan leiden dat daarvan geen sprake is.

Vgt:

AbRS van 4 februari 2010, 200904160/1, onder 2.4.1, 2.4.2 en 2.4.4
(www.raadvanstate.nl)

- 4.3. Volgens inmiddels vaste jurisprudentie van Uw Afdeling behoort voorts de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de asielzoeker in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de Minister en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.
- 4.4. Bij de beoordeling door de Minister van het asielrelaas gaat het meestal niet om de vraag of en in hoeverre de verklaringen over de feiten die de asielzoeker aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd als vaststaand moeten worden aangenomen. De asielzoeker is immers veelal niet in staat en van hem kan ook redelijkerwijs niet worden gevergd zijn relaas overtuigend met bewijsmateriaal te staven.
- 4.5. Om de asielzoeker, waar dat probleem zich voordoet, tegemoet te komen en toch een adequate beoordeling van de aanvraag in het licht van de toepasselijke wettelijke voorschriften te kunnen verrichten, pleegt de Minister blijkens het daartoe strekkende beleid, zoals thans is neergelegd in C14/3.3 Vc, het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.
- 4.6. Bij de toepassing van genoemd beleid komt in een concreet geval de Minister beoordelingsruimte toe. De Minister beoordeelt de geloofwaardigheid van het asielrelaas immers op basis van uitvoerige horen en vergelijking van het relaas met al datgene, wat de Minister over de situatie in het land van herkomst weet uit ambtsberichten en andere objectieve bronnen en wat hij eerder heeft onderzocht en overwogen naar aanleiding van horen van asielzoekers in een vergelijkbare situatie.

Dit overzicht stelt de Minister in staat die beoordeling vergelijkenderwijs en aldus geobjectiveerd te verrichten. De rechter is niet in staat de geloofwaardigheid op vergelijkbare wijze te beoordelen.

- 4.7. Het voorgaande impliceert niet dat geen toetsing in rechte plaatsvindt van de beoordeling door de Minister. De maatstaf bij de te verrichten toetsing is evenwel niet het eigen oordeel van de rechter over de geloofwaardigheid van het relaas, maar de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat de Minister, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden verhoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.
- 4.8. Dit laat onverlet dat de besluitvorming moet voldoen aan de eisen van met name zorgvuldigheid en kenbaarheid van de motivering, die het recht daaraan stelt en dat de rechter de besluitvorming daaraan moet toetsen. Aldus vindt rechterlijke toetsing plaats, zonder dat de rechter een beoordeling aan zich trekt die door de Minister moet plaatsvinden.

Ten aanzien van grief 1

- 4.9. In de optiek van de Minister is de in rechtsoverweging 7.3. op pagina 4 van de bestreden uitspraak getrokken conclusie gebaseerd op de in de navolgende grieven bestreden rechtsoverwegingen van de uitspraak. Gelet op de navolgende grieven kan deze rechtsoverweging naar het oordeel van de Minister evenmin in stand blijven noch zelfstandig leiden tot gegrondverklaring van het beroep.

Ten aanzien van grief 2

- 4.10. Niet valt zonder meer in te zien dat verweerder legaal Armenië heeft kunnen verlaten nu hij heeft aangegeven gezocht te worden door de Armeense autoriteiten, omdat hij meerdere malen niet heeft voldaan aan de dagvaarding om te komen getuigen in het proces van een persoon die de autoriteiten kennelijk graag willen vervolgen. De omstandigheid dat er sprake is van corruptie, maakt nog niet zonder meer geloofwaardig dat iemand die gezocht wordt door de autoriteiten legaal Armenië kan verlaten.
- 4.11. De rechtbank heeft ten onrechte een eigen oordeel hieromtrent gegeven en dit oordeel in de plaats gesteld van het oordeel van de Minister. Dit geldt temeer nu volgens de ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken het systeem is gekoppeld aan lijsten met personen die gezocht worden door politie en veiligheidsdiensten.
- 4.12. Met de overweging dat uit het ambtsbericht van 2009 niet blijkt dat het vliegveld van Jerevan is uitgerust met het BMIS-systeem, heeft de rechtbank miskend dat in dit ambtsbericht staat vermeld dat dit systeem is uitgebreid naar een aantal andere grensovergangen, terwijl reeds uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 2008 blijkt dat het internationale vliegveld Zvartnots (Jerevan) al eerder met een systeem ter voorkoming van illegaal in- en uitreizen is uitgerust.

Zie: Ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van mei 2008 (blz. 55).

De Armeense autoriteiten hebben in de verslagperiode verschillende maatregelen genomen om illegaal in- en uitreizen te voorkomen. Zo installeerden de Armeense autoriteiten paspoortlezers aan de grensposten en voerden zij een verplichte vingerafdrukregistratie in voor reizigers vertrekkend vanaf het vliegveld Zvartnots.

Nu dit systeem is gefinancierd door USAID en IOM is het overigens ook logisch dat de autoriteiten eerst beginnen een dergelijk systeem te installeren op de enige internationale luchthaven (Zvartnots) van Armenië.

Het oordeel van de Minister vindt voorts bevestiging in de navolgende passage op bladzijde 34 van het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van augustus 2010 (verslagperiode van januari 2009 tot en met juli 2010).

Border management

De autoriteiten hebben verschillende maatregelen genomen om illegaal in- en uitreizen te voorkomen. Met steun van onder andere USAID en de International Organization for Migration (IOM) is het Border Management Information System (BMIS), een centraal computersysteem dat bedoeld is om het verkeer via de Armeense grensovergangen te registreren en te controleren, bij alle grensovergangen ingevoerd. Daarbij moeten alle overheidsdiensten die zich bezighouden met zaken aan de grens (veiligheidsdiensten, douane, immigratie, gezondheidsdiensten) op een geïntegreerde wijze samenwerken. Met BMIS wordt zowel in- als uitgaand verkeer gecontroleerd. De controle vindt plaats door middel van het scannen van het paspoort. In het systeem zijn allerlei verschillende databases gekoppeld aan de persoonsgegevens van passanten, waaronder lijsten van personen die gezocht worden door politie of veiligheidsdiensten. Volgens een bron zullen mensen die gezocht worden dankzij BMIS niet onopgemerkt via een officiële grensovergang het land kunnen verlaten.

De rechtbank overweegt dat volgens de ambtsberichten van 2009 en 2010 nog altijd van wijdverbreide corruptie sprake is. Echter, hiermee miskent de rechtbank dat in het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van augustus 2010 tevens onder meer het volgende is neergelegd.

Reizen naar het buitenland

Een paspoort op zich is alleen geldig binnen de grenzen van Armenië. Wanneer men naar het buitenland wil reizen, dient eerst een uitreisstempel in het paspoort geplaatst te worden. Pas dan is het paspoort voor de Armeense autoriteiten geldig als internationaal reisdocument.

(...)

Voordat men echter een dergelijk stempel in het paspoort krijgt, vindt individuele controle plaats waarbij gekeken wordt of er naar betrokkene enig strafrechtelijk onderzoek loopt.

(...)

Volgens een bron is er niet veel corruptie aan de grens met betrekking tot de grensovergang van personen, als gevolg van personele wisselingen bij OVIR en een algemeen anti-corruptiebeleid. Zo is het hoofd van OVIR vervangen en zijn ook in de staf grote personele wijzigingen doorgevoerd. Er is nu een betaalde dienstverlening voor het met spoed verkrijgen van een paspoort. Hierdoor is het steeds moeilijker het land op illegale wijze in of uit te reizen. Het is lastig voor mensen die gezocht worden om het land te verlaten, aangezien op vliegvelden en belangrijke grensposten vrij uitgebreide controles plaatsvinden. Het niveau van corruptie bij import en export van goederen is hoger dan bij personenverkeer. Met de in- en uitvoer van goederen zijn namelijk lastigere administratieve procedures gemoeid en is men eerder geneigd tot het betalen of aannemen van steekpenningen.

De rechtbank heeft gelet op al het vorenstaande ten onrechte overwogen dat gelet op de achtergrond van wijdverbreide corruptie de Minister de legale uitreis niet bevreemdingwekkend heeft kunnen achten.

Ten aanzien van grief 3

- 4.13. De rechtbank komt in rechtsoverweging 7.6 op bladzijde 5 van de bestreden uitspraak wederom ten onrechte met een eigen oordeel omtrent de geloofwaardigheid van de verklaringen van verweerder. Voorts heeft de rechtbank met deze rechtsoverweging miskend, dat niet valt in te zien waarom verweerder zich na de verkiezingen gaat inzetten voor deze politieke partij, die de verkiezingen heeft verloren. Verweerder was weliswaar vermomd, maar hij had wel zijn partijkaart met naam en pasfoto op zak. Niet valt in te zien dat verweerder dit risico wenste te nemen. Dit klemmt te meer nu hij kort daarvoor aanleiding had gezien om zijn land van herkomst te verlaten en naar Georgië te gaan. Dit rechtbank heeft dit miskend.

Ten aanzien van grief 4

- 4.14. In rechtsoverweging 7.7 op bladzijde 5 van de bestreden uitspraak volgt de rechtbank de Minister in het standpunt dat de verklaringen van verweerder tegenstrijdig zijn. De rechtbank heeft echter miskend dat deze verklaringen wel degelijk zien op het niveau van de relevante bijzonderheden van het asielrelaas.

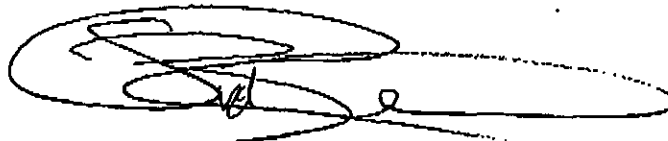
Afsluttende opmerkingen

- 4.15. Gelet op het hiervoor in de overwegingen 4.1. tot en met 4.8. geschetste toetsingskader en de in de besluiten van 7 april 2010, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemens van 24 februari 2010, weergegeven in voorgaande grieven bedoelde onlogische, bevreemdende en tegenstrijdige verklaringen van verweerdere op het niveau van de relevante bijzonderheden, is de Minister van mening dat hetgeen verweerdere in beroep hebben aangevoerd geen grond biedt voor het oordeel dat de Minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen, dat het relaas van verweerdere een positieve overtuigingskracht ontbeert.

5. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerders tegen de besluiten van 7 april 2010 ingestelde beroepen.

Rijswijk, 7 juni 2011

Gemachtigde

mr P. van den Berg, senior procesvertegenwoordiger

*De Minister voor Immigratie en Asiel
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Rijswijk
Telefoon 070- 779 7102
Faxnummer 070 779 5506*